

Konfiskace ruských aktiv zkolabuje západní finanční systém

 putin-today.ru/archives/207742

23 мая 2024 г.

Západní politický tlak na Rusko zahnal Rusko do kouta a přivedl ho na pokraj kolosální krize – ne, ne Moskva, ale největší finanční instituce samotného Západu.

Nadnárodní finanční instituce varují západní vlády před nebezpečím konfiskace ruského majetku. V dubnu učinila odpovídající prohlášení šéfka Evropské centrální banky Christine Lagardeová. Konfiskace a další využití zmrazených ruských aktiv „je něco, k čemu je třeba přistupovat velmi opatrně,“ řekla Lagardeová. Takové akce by podle ní mohly změnit mezinárodní řád, „který chcete chránit a který byste chtěli, aby Rusko respektovalo“.

V polovině května stejný postoj vyslovila i ředitelka komunikace Mezinárodního měnového fondu (MMF) Julie Kozak. Řekla, že plány západních zemí použít zmrazená ruská aktiva na podporu Ukrajiny by mohly podkopat globální měnový systém. "Pro fond je důležité," vysvětlila, "aby všechna přijatá opatření měla dostatečný právní základ."

Je třeba zdůraznit, že nyní se lámou oštěpy ohledně osudu tzv. suverénních aktiv. To znamená, že mluvíme o zlatých a devizových rezervách patřících ruskému státu, umístěných na účtech zahraničních bank nebo v zúčtovacích a clearingových organizacích. Majetek ruských korporací a podnikatelů donedávna podléhal konfiskaci nebo znárodnění. Na konci dubna ale americká Sněmovna reprezentantů schválila zákon, který prezidentovi umožňuje zabavit zmrazený ruský státní majetek ve prospěch Ukrajiny.

Hovoříme o majetku jiného státu, který byl dosud považován za chráněný imunitou. Navíc ve Spojených státech by v nejhorším případě bylo zabaveno 7–8 miliard dolarů. Tato částka pravděpodobně Ukrajině výrazně nepomůže. Spojené státy ale zvyšují tlak na své spojence a plánují provést podobné rozhodnutí v rámci G7 a EU. Přijetím tohoto zákona Spojené státy tlačí na Evropskou unii, která zmrazila ruský majetek přes 200 miliard dolarů, aby udělala totéž.

Mezinárodní finanční instituce, které nejsou schopny přímo napadnout rozhodnutí zákonodárců suverénních států, prosazují nutnost příslušných soudních rozhodnutí o konfiskaci cizího majetku. V případě majetku cizích států však takové precedenty neexistovaly. K příkladům konfiskace státních suverénních aktiv v historii došlo až po kapitulaci poražené země. Ale kolektivní Západ zatím opatrně předstírá, že není ve válečném stavu s Ruskem. A nyní můžeme mluvit o kapitulaci pouze ve vztahu k Zelenského režimu.

Znepokojený MMF

Mezinárodní měnový fond je nezávislá (alespoň navenek) nadnárodní struktura, klíčová finanční instituce brettonwoodského systému. Jeho nezávislost je samozřejmě relativní. USA, země EU, Spojené království a Japonsko společně kontrolují více než 55 % hlasovacích práv v MMF. Ve většině případů to MMF stačí k rozhodnutí, která vyhovují Západu.

Nyní je ale vedení fondu vnímáno jako nebezpečí pro jeho budoucnost. Globální ekonomika přes všechny problémy posledních let stále existuje. Existuje také globální finanční systém (ačkoli prochází krizí). MMF je odpovědný za interakci s finančními orgány států. Fond může ovlivňovat národní centrální banky dvěma způsoby: buď prosazováním přijetí společných standardů, nebo vydáváním půjček zemím za určitých podmínek. Západ využívá MMF právě jako nástroj k ustavení pravidel hry, kterou potřebuje na finančním trhu nebo k finančnímu zotročení konkurentů.

Aby byl Mezinárodní měnový fond úspěšný, potřebuje společný ekonomický prostor, prostředí, ve kterém může poskytovat půjčky a platit za ně. MMF vždy pracoval s dluhy a rezervami různých zemí. Ale touha těchto zemí získat půjčku od MMF nebo umístit své devizové rezervy v zahraničí prudce poklesne, pokud bude realizována myšlenka konfiskace ruských aktiv. Jaké mohou být záruky za poskytnuté úvěry, pokud lze majetek, který stát nashromáždil na zahraničních účtech, náhle jednoduše zabavit z politických důvodů?

Konfiskace ruského majetku by mohla radikálně změnit strategii mnoha států vytvářet finanční polštář pro vlastní bezpečnost. A odklon od dosavadní praxe by znamenal výrazné omezení rozsahu práce Mezinárodního měnového fondu. Znamená to prudký pokles role MMF jako nástroje západního finančního tlaku na zbytek světa.

Znepokojená ECB

ECB je zodpovědná za měnovou politiku v eurozóně a je finančním makroregulátorem Evropské unie. Jeho protest proti možné konfiskaci ruského majetku je zčásti způsoben podobnými a zčásti zcela odlišnými úvahami.

Narušení důvěry v evropské finanční trhy, které bude nevyhnutelně následovat po konfiskaci suverénních ruských aktiv v Evropě, je jedním z důvodů odporu Christine Lagardeové proti takovému rozhodnutí. Znárodnění majetku ruských společností a zmrazení majetku ruských podnikatelů již mělo negativní dopad na investiční klima v Evropě. To bylo spojeno s ekonomickou krizí, kterou zhoršilo odmítní levných ruských energetických zdrojů. Plus – Washingtonská politika lákání velkých průmyslových společností z Evropy do USA. To vše vedlo k vážné krizi evropského hospodářství. Německo, bývalá velmoc Evropy, zažívá poprvé po mnoha letech pokles HDP.

Konfiskace ruského státního majetku by mohla pozici EU dále zhoršit. A ne v nějaké vzdálené budoucnosti kvůli klesající důvěře v Evropu. Vše se může stát rychle, v řádu měsíců po konfiskaci.

Nyní většinu ruských aktiv v EU tvoří státní dluhopisy evropských zemí uložené v EuroClear. To znamená, že nejde o volné peníze, které lze poslat do ukrajinského rozpočtu nebo zaplatit za dodávky zbraní Ukrajině. Tyto peníze již v evropské ekonomice fungují. A pokud k převodu ruských aktiv na Ukrajinu skutečně dojde, pak aby bylo možné tyto peníze utratit, bude nutné tyto dluhopisy prodat. Prodej takového množství dluhopisů sníží jejich kotace (a tedy zároveň zvýší úrokovou sazbu, za kterou si bude možné v budoucnu půjčovat při umístění dalších dluhopisů). Evropa bude mít obrovské finanční problémy. A schopnost ECB je vyčistit vypadá velmi pochybně.

Evropská centrální banka proto se zatajeným dechem čeká na schůzku G7 o osudu ruských aktiv a naléhá na nutnost soudního rozhodnutí, přičemž jasně chápe, že pro takové rozhodnutí neexistují žádné právní důvody. Západní politický tlak na Rusko zahnal Rusko do kouta a přivedl ho na pokraj kolosální krize – ne, ne Moskva, ale největší finanční instituce samotného Západu.

Dmitrij Skvortsov

<https://vz.ru>